

دوپینگ درسی با داروی مرگبار

تاریخچه ریتالین

«متیل فنیدیت» (MPH) با نام تجاری «ریتالین» توسط کمپانی داروسازی «نوارتین» در سال ۱۹۵۴ به بازار دارویی دنیا عرضه شد. در ابتدا قرار بود این دارو برای درمان افسردگی، خواب آلودگی در طول روز و سندرم خستگی مزمن استفاده شود اما بتدریج با پیشرفت علم و تجربه های گوناگون مشخص شد می توان از این دارو در درمان کودکانی که دچار اختلال بیش فعالی و کم توجهی هستند (ADHP) نیز استفاده کرد. در ابتدا تمام ماجرا از کالجهای آمریکایی و استرالیایی شروع شد. قرص

«ریتالین» خواصی شبیه آمفتامین (همان قرصی که به اکستازی مشهور است) دارد و دانشجویان به دلیل تأثیر آن در درمان خواب آلودگی در طول روز، برای درس خواندن و یا مهمانی های شبانه شان چند عدد از این قرصها را مصرف می کردند.

سوء مصرف قرص های ریتالین (متیل فنیدیت)

قرص های ریتالین در وهله اول برای درمان یکی از انواع اختلال بیماریهای روانی دوران کودکی به نام "بیش فعالی همراه با نقص توجه" استفاده می شود، در مواقعی نیز توسط پزشکان برای درمان بیماران مبتلا به "حمله خواب" تجویز می شود. همچنین ریتالین به عنوان دارویی با اثر سریع در درمان افسردگی کاربرد دارد. ولی در سال های اخیر مصرف خود سرانه این دارو در کشور ما رو به افزایش گذاشته است که عدم آگاهی از آثار و ویژگی های این قرص می تواند نگران کننده باشد. هم اکنون گزارش های متعددی وجود دارد که برخی از افراد برای بیدار ماندن در شبهای امتحان به جای مصرف قهوه و چای از قرص های ریتالین استفاده می کنند. شواهد متعدد حاکی از آن است که این افراد از این قرص ها استفاده می کنند تا بتوانند چندین ساعت متوالی بیدار بمانند و به شکل غیر معمولی تمرکز خود را در مدت طولانی حفظ کنند

آثار مصرف ریتالین:

از آنجا که ریتالین دارویی است که توسط پزشکان تجویز می شود، مصرف کنندگان تصور می کنند این

قرص های بی خطرند و آن "بد نامی" مواد مخدر را ندارند. در حالی که عوارض مصرف خودسرانه این قرص ها می تواند در حد مواد دیگر نظیر کوکائین و آمفتامین باشد. پزشکان و روانپزشکان با صراحت اعلام می کنند ترک کردن داروهای محرک آمفتامینی نظیر ریتالین و اکستازی، بسیار سخت تر و پیچیده تر از کراک، هرویین و سایر مواد مخدر است. استفاده محدود و کنترل شده ریتالین باعث عادت کردن بدن مصرف کننده به دوزهای پایین و در

نتیجه ایجاد علاقه فرد به استفاده از دوزهای بالاتر و حتی مصرف داروهای سنگین تر و خطرناک تر می شود .

شایع ترین عوارض مصرف خود سرانه قرص های ریتالین عبارتند از:

- عصبی شدن و بی خوابی
- حالت تهوع و استفراغ
- احساس سرگیجه و سردرد
- تغییرات ضربان قلب و فشار خون (که معمولاً به صورت افزایش است ولی در مواردی نیز به شکل کاهش دیده می شود)

- خارش و جوش های پوست
- دردهای شکمی، کاهش وزن و مشکلات معده
- مصرف دایمی و اعتیاد(وابستگی)
- بروز حالت های روان پریشی (جنون) و علائم وابستگی به ریتالین
- بروز افسردگی پس از قطع مصرف

عوارض مصرف مقادیر زیاد ریتالین:

- از دست دادن اشتها و سوء تغذیه
- لرزش و پرش عضلات
- تب، تشنج و سردرد
- نامنظم شدن ضربان قلب و تنفس که در مواردی می تواند به شکل خطرناکی ادامه پیدا کند
- تکرار حرکات و اعمال بی هدف
- بروز حالت های پارانوئید(سوء ظن)، توهم و هذیان
- احساس حرکت و جنبش حشرات در زیر پوست
- مرگ (تاکنون در چند مورد سوء مصرف ریتالین منجر به مرگ شده است)

معاونت دانشجویی و فرهنگی
مرکز بهداشت و درمان دانشجویان

منابع :

1/ www.qudsdaily.com

2/ www.nioc.org – مقاله دکتر فرهاد طارمیان